

РЕШЕНИЕ

№ 4786

гр. София, 12.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **3445** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от упълномощен представител на директора на СДВР, против Решение от 11.02.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 104^{-ти} състав, постановено по НАХД № 19074/2011 г. С решението е отменено издаденото от заместник - началник на Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 74779/12.08.2011 г., с което на И. Й. Г. са наложени три административни наказания „глоба”, в размери, съответно – 20 лв., на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 ЗДв.П, за нарушение на чл. 6, т. 1, предл. трето ЗДв.П; 100 лв. лишаване от право на управлява МПС за срок от един месец, за нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДв.П, предвид отказа да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението; 10 лв., на основание чл. 185 от същия закон, за това, че управлявал с изтекъл срок на акт за установяване на административно нарушение, заместващ контролния талон.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2, вр. ал. 2 и ал. 3, т. 1 НПК. В съдебното заседание пред настоящата инстанция не е представляван.

Ответникът се явява лично и оспорва касационната жалба. Не ангажира

доказателства.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, че решението следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е частично основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като частично неправилно.

След като в АУАН и в НП ясно е посочена датата и часа на извършване на вменените нарушения, въззивният съд бланкетно и без да се обоснове с конкретни аргументи е приел, че „не е установено, кога е извършено нарушението и кое е било управляваното МПС”. Въз основа на това е счел, че: „няма основания за събиране на други доказателства, защото за такива липсват данни...”; посочените в акта факти не са се потвърдили от показанията на разпитания свидетел, който е съставил този акт. Предвид тези изводи съдебното решение се явява неправилно, но по отношение административнонаказателното обвинение по т. 1 от НП решението е правилно, само досежно крайния резултат- отмяна на постановлението в тази част.

Касационната инстанция намира, че административнонаказателната отговорност на И. Й. Г. законосъобразно е ангажирана с процесните АУАН и издаденото въз основа на него НП, с изключение на т. 1 от същото.

В производството, свързано със съставянето на АУАН и в това по издаване на НП, като цяло не са допуснали съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила. Следва да бъде прието за установена и неопровергана от страна на наказаното лице следната фактическа обстановка.

На 29.06.2011 г., около 17. 13 часа в [населено място], по [улица] касационният ответник е управлявал лек таксиметров автомобил, м. „Шевролет”, с рег. [рег.номер на МПС] , в който се намирал и неустановен клиент. В процеса на управление на колата Г. извършил маневра „завиване на ляво”, при наличието на пътен знак Г4, указващ движение само направо или надясно след знака. Това нарушение било забелязано от автоконтрольор в Отдел „ПП” – СДВР – свидетелят Г., както и от неговия колега – св. И., които се опитали да спрат Г., подавайки му знак със стоп – палка, но той не се подчинил. Впоследствие последният бил спрял на [улица], където му бил съставен АУАН. След проверка на документите е установено още, че водачът управлявал с изтекъл срок на акт за установяване на административно нарушение, заместващ контролния талон.

При наличието на тази фактическа обстановка, неправилно наказващият орган е квалифицирал несъобразяването със знак Г4, непозволяващ завиване наляво, като административно нарушение по чл. 183, ал. 2, т. 2 ЗДв.П, вместо по чл. 179, ал. 1, т. 5 от същия закон. Последната норма е въвела състав на административно нарушение, изразяващо се в неспазване предписанието на пътните знаци и именно в това се

изразява изпълнителното деяние, извършено от Г.. Нарушаването на правилата за разположение на пътно превозно средство върху платното за движение се наказва по чл. 183, ал. 2, т. 2 ЗДв.П, но данни за извършване на такова нарушение не са отразени в акта и в НП. Поради това, въззивното решение следва да бъде оставено в сила, само в частта, отменяща Наказателно постановление № 74779/12.08.2011 г. по т. 1, досежно наложеното наказание „глоба”, в размер на 20 лева, за нарушаване на чл. 183, ал. 2, т. 2 ЗДв.П.

В останалата част съдебното решение е неправилно и подлежи на отмяна.

Не са опровергнати констатациите, отразени в акта и в НП, за извършени от И. Й. Г. административни нарушения по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДв.П, предвид отказа да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението да спре, след подаден със стоп – палка сигнал и по чл. 185 от същия закон, за това, че управлявал с изтекъл срок на акт за установяване на административно нарушение, заместващ контролния талон. В частите по 2 и т. 3 наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 11.02.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 104^{-ти} състав, по НАХД № 19074/2011 г., В ЧАСТТА, с която е отменено издаденото от заместник - началник на Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 74779/12.08.2011 г., в частите по т. 2 и т. 3 от същото и вместо решението ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от заместник - началник на Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 74779/12.08.2011 г., в частите по т. 2 и т. 3.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.02.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 104^{-ти} състав, по НАХД № 19074/2011 г., в частта, отменяща Наказателно постановление № 74779/12.08.2011 г. по т. 1, досежно наложеното наказание „глоба”, в размер на 20 лева, за нарушаване на чл. 183, ал. 2, т. 2 ЗДв.П.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.